Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 24ης Φεβρουαρίου 2022*

«Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εισαγωγή πλατέων προϊόντων θερμής έλασης από σίδηρο, μη κραματοποιημένο χάλυβα ή άλλο κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής Βραζιλίας, Ιράν, Ρωσίας, Σερβίας και Ουκρανίας – Περάτωση της διαδικασίας σχετικά με τις εισαγωγές από τη Σερβία – Διαπίστωση της ύπαρξης ζημίας – Σωρευτική αξιολόγηση των επιπτώσεων των εισαγωγών από περισσότερες της μίας τρίτες χώρες – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 – Άρθρο 3, παράγραφος 4 – Περάτωση χωρίς την επιβολή μέτρων – Άρθρο 9, παράγραφος 2 – "Αμελητέος" χαρακτήρας των εισαγωγών – Ελάχιστο κατώτατο όριο – Εξουσία εκτιμήσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής»

Στην υπόθεση C-226/20 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 29 Μαΐου 2020,

Eurofer, Association européenne de l'acier, AISBL, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους J. Killick και G. Forwood, avocats,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον T. Maxian Rusche και την A. Demeneix και στη συνέχεια από τους T. Maxian Rusche και G. Luengo,

καθής πρωτοδίκως,

HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade, με έδρα το Βελιγράδι (Σερβία), εκπροσωπούμενη από τον R. Luff, avocat,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Jürimäe (εισηγήτρια), πρόεδρο του τρίτου τμήματος, προεδρεύουσα του τέταρτου τμήματος, S. Rodin και N. Piçarra, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Pitruzzella

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2021,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτηση αναιρέσεως, η Eurofer, Association européenne de l'acier, AISBL (στο εξής: Eurofer), ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Μαρτίου 2020, Eurofer κατά Επιτροπής (T-835/17, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2020:96), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της με αίτημα τη μερική ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/1795 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2017, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων πλατέων προϊόντων θερμής έλασης από σίδηρο, μη κραματοποιημένο χάλυβα ή άλλο κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής Βραζιλίας, Ιράν, Ρωσίας και Ουκρανίας και για την περάτωση της έρευνας όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων πλατέων προϊόντων θερμής έλασης από σίδηρο, μη κραματοποιημένο χάλυβα ή άλλο κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής Σερβίας (ΕΕ 2017, L 258, σ. 24, στο εξής: επίδικος κανονισμός).

Το νομικό πλαίσιο

2 Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς, οι διατάξεις που ρύθμιζαν τη λήψη μέτρων αντιντάμπινγκ από την Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνονταν στον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 37/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 18, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 1225/2009).

3 Κατά τον χρόνο έκδοσης του επίδικου κανονισμού, οι διατάξεις που ρύθμιζαν τη λήψη μέτρων αντιντάμπινγκ από την Ένωση περιλαμβάνονταν στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21). Δυνάμει του άρθρου 25, πρώτο εδάφιο, ο εν λόγω κανονισμός τέθηκε σε ισχύ στις 20 Ιουλίου 2016. Σύμφωνα με το άρθρο 24, πρώτο εδάφιο, κατάργησε τον κανονισμό 1225/2009.

4 Καθόσον, αφενός, οι κρίσιμες για την υπό εξέταση υπόθεση ουσιαστικές διατάξεις των κανονισμών 1225/2009 και 2016/1036 συμπίπτουν και, αφετέρου, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως αναφέρονται μόνο στις διατάξεις του τελευταίου αυτού κανονισμού, οι λόγοι αναιρέσεως πρέπει να εξεταστούν υπό το πρίσμα των διατάξεων του κανονισμού 2016/1036, υπό την επιφύλαξη της ratione temporis εφαρμογής των κανονισμών 1225/2009 και 2016/1036 εν προκειμένω.

5 Η αιτιολογική σκέψη 16 του κανονισμού 2016/1036, η οποία επαναλαμβάνει, κατ' ουσίαν, το περιεχόμενο της αιτιολογικής σκέψης 15 του κανονισμού 1225/2009, έχει ως εξής:

«Οι έρευνες ή οι διαδικασίες πρέπει να περατούνται όταν το ντάμπινγκ είναι ασήμαντο ή όταν η ζημία είναι αμελητέα και είναι σκόπιμο να καθοριστούν οι καταστάσεις αυτές. Όταν πρόκειται να επιβληθούν μέτρα, είναι αναγκαίο να προβλέπεται η περάτωση των ερευνών και να διευκρινίζεται ότι τα μέτρα πρέπει να αφορούν ποσό κατώτερο του περιθωρίου του ντάμπινγκ, εφόσον το κατώτερο αυτό ποσό αρκεί για την εξάλειψη της ζημίας, όπως επίσης να προσδιορίζεται η μέθοδος υπολογισμού του επιπέδου των μέτρων σε περιπτώσεις δειγματοληψίας.»

6 Το άρθρο 3 του κανονισμού 2016/1036, το οποίο φέρει τον τίτλο «Προσδιορισμός της ζημίας» και επαναλαμβάνει κατ' ουσίαν τις διατάξεις του άρθρου 3 του κανονισμού 1225/2009, προβλέπει στις παραγράφους 3 και 4 τα εξής:

«3. Προκειμένου περί του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, εξετάζεται κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση των εισαγωγών αυτών, είτε σε απόλυτα μεγέθη είτε σε συνάρτηση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Ένωση. Προκειμένου περί της επίδρασης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των τιμών, εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ σε τιμές αισθητά κατώτερες από τις τιμές που εφαρμόζει για τα ομοειδή προϊόντα η ενωσιακή βιομηχανία ή κατά πόσον εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν με οποιονδήποτε τρόπο τη συμπίεση των τιμών σε σημαντικό βαθμό ή τη σε σημαντικό βαθμό παρακώλυση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση. Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

4. Όταν διεξάγονται ταυτοχρόνως έρευνες αντιντάμπινγκ σε σχέση με τις εισαγωγές δεδομένου προϊόντος από περισσότερες της μίας χώρες, οι επιπτώσεις των εισαγωγών αυτών αξιολογούνται σωρευτικώς μόνον εφόσον διαπιστώνεται ότι:

α) το περιθώριο ντάμπινγκ που προκύπτει για τις εισαγωγές από κάθε χώρα ξεχωριστά υπερβαίνει το ελάχιστο όριο που ορίζει το άρθρο 9 παράγραφος 3 και ότι ο όγκος των εισαγωγών από κάθε χώρα ξεχωριστά δεν είναι αμελητέος· καθώς και ότι

β) η σωρευτική αξιολόγηση των επιπτώσεων των επίμαχων εισαγωγών είναι η ενδεδειγμένη, ενόψει των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εισαγόμενων προϊόντων, όπως επίσης των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εισαγόμενων προϊόντων και του ομοειδούς ενωσιακού προϊόντος.»

7 Το άρθρο 5 του κανονισμού 2016/1036, το οποίο φέρει τον τίτλο «Έναρξη της διαδικασίας» και επαναλαμβάνει κατ' ουσίαν τις διατάξεις του άρθρου 5 του κανονισμού 1225/2009, ορίζει στην παράγραφο 7 τα εξής:

«Τα αποδεικτικά στοιχεία τα σχετικά τόσο με το ντάμπινγκ, όσο και με τη ζημία αξιολογούνται ταυτοχρόνως στο πλαίσιο της απόφασης περί ενάρξεως ή μη έρευνας. Η καταγγελία απορρίπτεται όταν δεν υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το ντάμπινγκ ή τη ζημία, τα οποία να δικαιολογούν την περαιτέρω εξέταση της υπόθεσης. Δεν κινείται διαδικασία κατά χωρών των οποίων οι εισαγωγές αντιπροσωπεύουν μερίδιο αγοράς κατώτερο του 1 %, εκτός αν αυτές οι χώρες αντιπροσωπεύουν αθροιστικά 3 % ή και περισσότερο της ενωσιακής κατανάλωσης.»

8 Κατά το άρθρο 9, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 2016/1036, το οποίο επαναλαμβάνει κατ' ουσίαν τις διατάξεις του άρθρου 9 του κανονισμού 1225/2009:

«1. Σε περίπτωση ανάκλησης της καταγγελίας, η διαδικασία είναι δυνατό να περατούται, εκτός αν κρίνεται ότι η περάτωσή της δεν είναι προς το συμφέρον της Ένωσης.

2. Αν δεν χρειάζεται να ληφθούν προστατευτικά μέτρα, η έρευνα ή η διαδικασία περατώνεται. Η [Ευρωπαϊκή] Επιτροπή περατώνει την έρευνα σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 15 παράγραφος 3.

3. Για όλες τις διαδικασίες που κινούνται βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 9, η ζημία θεωρείται κατά κανόνα αμελητέα, εφόσον διαπιστώνεται ότι οι επίμαχες εισαγωγές αντιπροσωπεύουν ποσοστό κατώτερο αυτού που ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 7. Εξάλλου, κάθε διαδικασία αυτής της μορφής περατούται αμέσως, αν διαπιστώνεται ότι το περιθώριο ντάμπινγκ, εκπεφρασμένο ως ποσοστό της τιμής εξαγωγής, είναι κατώτερο του 2 %, υπό την προϋπόθεση ότι η περάτωση, όταν το περιθώριο για κάθε εξαγωγέα χωριστά είναι κατώτερο του 2 %, αφορά μόνον την έρευνα· κάθε επιμέρους εξαγωγέας δεν παύει να συμπεριλαμβάνεται στο αντικείμενο της όλης διαδικασίας, ενώ ως προς αυτόν είναι δυνατόν να διεξαχθεί και νέα έρευνα στο πλαίσιο τυχόν μεταγενέστερης εξέτασης, η οποία διενεργείται ως προς την οικεία χώρα κατ' εφαρμογή του άρθρου 11.»

9 Το άρθρο 20, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2016/1036, το οποίο επαναλαμβάνει κατ' ουσίαν τις διατάξεις του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1225/2009, προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Οι καταγγέλλοντες, οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς, οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής δύνανται να ζητούν την αποκάλυψη αναλυτικών πληροφοριών για τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και για το σκεπτικό επί τη βάσει των οποίων έχουν επιβληθεί προσωρινά μέτρα. Οι σχετικές αιτήσεις πρέπει να υποβάλλονται γραπτώς αμέσως μετά την επιβολή των προσωρινών μέτρων, ενώ οι πληροφορίες πρέπει να κοινοποιούνται γραπτώς το συντομότερο δυνατό μετά την υποβολή της αίτησης.

2. Τα μέρη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δύνανται να ζητούν την τελική αποκάλυψη των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού επί τη βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί εισήγηση για την επιβολή οριστικών μέτρων ή για την περάτωση της έρευνας ή της διαδικασίας άνευ επιβολής μέτρων· εν προκειμένω, λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα για τη γνωστοποίηση εκείνων των πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού που ενδεχομένως διαφέρουν από εκείνα που αποτέλεσαν τη βάση για την επιβολή των προσωρινών μέτρων.»

Το ιστορικό της διαφοράς

10 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 1 έως 12 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Για τις ανάγκες της υπό κρίση υπόθεσης μπορεί να συνοψιστεί ως εξής.

11 Κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλε στις 23 Μαΐου 2016 η Eurofer, η Επιτροπή κίνησε έρευνα αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές στην Ένωση ορισμένων πλατέων προϊόντων θερμής έλασης από σίδηρο, μη κραματοποιημένο χάλυβα ή άλλο κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής Βραζιλίας, Ιράν, Ρωσίας, Σερβίας και Ουκρανίας.

12 Στις 7 Ιουλίου 2016, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές αυτές (ΕΕ 2016, C 246, σ. 7), σύμφωνα με τον κανονισμό 1225/2009.

13 Η έρευνα σχετικά με το ντάμπινγκ και τη ζημία κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2015 έως τις 30 Ιουνίου 2016 (στο εξής: περίοδος έρευνας). Η εξέταση των συναφών τάσεων για την εκτίμηση της ζημίας κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως το τέλος της περιόδου έρευνας.

14 Στην ανακοίνωση για την έναρξη της έρευνας, που μνημονεύεται στη σκέψη 12 της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή ανέφερε ότι ενδέχετο να προβεί σε δειγματοληψία μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού 1225/2009. Όσον αφορά τους παραγωγούς της Ένωσης, το τελικό δείγμα αποτελούνταν από έξι εξ αυτών, εγκατεστημένων σε πέντε κράτη μέλη, και αντιπροσώπευε πλέον του 45 % της παραγωγής της Ένωσης, ειδικότερα δε προερχόταν από τους εξής παραγωγούς:

– ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Γερμανία)·

– Tata Steel IJmuiden BV (Velsen-Noord, Κάτω Χώρες)·

– Tata Steel UK Limited (Port Talbot, Νότια Ουαλία, Ηνωμένο Βασίλειο)·

– ArcelorMittal Mediterranee SAS (Fos-sur-Mer, Γαλλία)·

– ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (Δουνκέρκη, Γαλλία), και

– ArcelorMittal España SA (Gozón, Ισπανία).

15 Στις εγκαταστάσεις των εν λόγω παραγωγών πραγματοποιήθηκαν επιτόπιες επαληθεύσεις, σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού 2016/1036.

16 Στις 4 Απριλίου 2017, η Επιτροπή ενημέρωσε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη μέσω ενημερωτικού εγγράφου (στο εξής: ενημερωτικό έγγραφο) ότι θα συνέχιζε την έρευνα χωρίς την επιβολή προσωρινών μέτρων για τις εισαγωγές στην Ένωση τις οποίες αφορούσε η έρευνα. Το εν λόγω έγγραφο περιείχε τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό βάσει των οποίων η Επιτροπή αποφάσισε να συνεχίσει την έρευνα χωρίς την επιβολή προσωρινών μέτρων. Κατόπιν της κοινοποίησης του εγγράφου αυτού, τα ενδιαφερόμενα μέρη υπέβαλαν γραπτές παρατηρήσεις σχετικά με τις πληροφορίες και τα συμπεράσματα που γνωστοποιήθηκαν. Σε ακρόαση κλήθηκαν και τα ενδιαφερόμενα μέρη που είχαν υποβάλει σχετικό αίτημα.

17 Στις 4 Μαΐου 2017 πραγματοποιήθηκε ακρόαση με την Eurofer παρουσία του συμβούλου ακροάσεων για τις διαδικασίες εμπορικών προσφυγών. Στις 8 Ιουνίου 2017 πραγματοποιήθηκε δεύτερη ακρόαση με την Eurofer.

18 Μεταξύ 29ης Μαΐου και 9ης Ιουνίου 2017, πραγματοποιήθηκαν πέντε επιπλέον επιτόπιες επαληθεύσεις στις εγκαταστάσεις των παρακάτω ενδιαφερόμενων μερών που βρίσκονται στο έδαφος της Ένωσης:

– ThyssenKrupp Steel Europe (Duisburg) (ενωσιακός παραγωγός)·

– HUS Ltd, (Φιλιππούπολη, Βουλγαρία) (χρήστης, μέλος της κοινοπραξίας «Consortium for Imports of HoT-Rolled Flats», για τις εισαγωγές πλατέων προϊόντων θερμής έλασης)·

– Technotubi SpA (Alfianello, Ιταλία) (χρήστης, μέλος της ως άνω κοινοπραξίας)·

– Ιταλός χρήστης που δεν ήταν μέλος της κοινοπραξίας και είχε ζητήσει να παραμείνει ανώνυμος, και

– Eurofer.

19 Μετά την τελική αποκάλυψη στοιχείων στις 17 Ιουλίου 2017 (στο εξής: τελική αποκάλυψη στοιχείων), πραγματοποιήθηκε στις 27 Ιουλίου 2017 νέα ακρόαση με την Eurofer παρουσία του συμβούλου ακροάσεων για τις διαδικασίες εμπορικών προσφυγών.

20 Μετά την ακρόαση της 3ης Αυγούστου 2017 με Ιρανό παραγωγό-εξαγωγέα, η Επιτροπή προέβη σε νέο υπολογισμό του ντάμπινγκ και σε νέους υπολογισμούς που βασίζονταν σε αυτόν. Τα μέρη ενημερώθηκαν σχετικά με την αναθεώρηση των υπολογισμών μέσω εγγράφου περί συμπληρωματικής τελικής αποκάλυψης στοιχείων στις 4 Αυγούστου 2017.

21 Στις 5 Οκτωβρίου 2017 η Επιτροπή εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό.

22 Το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού ορίζει ότι «[η] διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές στην Ένωση του υπό εξέταση προϊόντος καταγωγής Σερβίας περατώνεται σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2 του [κανονισμού 2016/1036]».

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

23 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Δεκεμβρίου 2017, η Eurofer άσκησε προσφυγή με αίτημα τη μερική ακύρωση του επίδικου κανονισμού.

24 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Απριλίου 2018, η HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (στο εξής: HBIS Serbia) ζήτησε να παρέμβει στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου υπέρ της Επιτροπής. Με διάταξη της 12ης Ιουλίου 2018, ο πρόεδρος του όγδοου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου έκανε δεκτή την παρέμβαση. Ορισμένα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής έτυχαν εμπιστευτικής μεταχείρισης έναντι της HBIS Serbia.

25 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Eurofer προέβαλε τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος αφορούσε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και νομική πλάνη, καθόσον η Επιτροπή αποφάσισε να μην αξιολογήσει σωρευτικώς τις εισαγωγές από τη Σερβία σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 2016/1036. Ο δεύτερος λόγος αφορούσε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και νομική πλάνη, καθόσον η Επιτροπή έκρινε, έστω και χωρίς σωρευτική αξιολόγηση, ότι δεν «χρειάζεται» να ληφθούν προστατευτικά μέτρα κατά της Δημοκρατίας της Σερβίας. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αφορούσε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, προσβολή του δικαιώματος ενημέρωσης της Eurofer και των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε να κοινοποιήσει τα στοιχεία σχετικά με την υποτιμολόγηση και την πώληση σε χαμηλότερες τιμές για τον Σέρβο εξαγωγέα.

26 Όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο απάντησε στα επιχειρήματα με τα οποία η Επιτροπή αμφισβήτησε το παραδεκτό παραπέμποντας στη νομολογία του Δικαστηρίου που απορρέει, μεταξύ άλλων, από την απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2002, Συμβούλιο κατά Boehringer (C-23/00 P, EU:C:2002:118, σκέψεις 51 και 52), κατά την οποία ο δικαστής της Ένωσης δύναται να εκτιμήσει αν η ορθή απονομή της δικαιοσύνης δικαιολογεί την επί της ουσίας απόρριψη της προσφυγής, χωρίς προηγούμενη κρίση επί του παραδεκτού της, και αποφάνθηκε ότι εν προκειμένω δικαιολογούνταν η επί της ουσίας εξέταση της προσφυγής χωρίς κρίση επί του παραδεκτού.

27 Επί της ουσίας, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τα επιχειρήματα της Eurofer σχετικά με τη δεύτερη από τις προϋποθέσεις του άρθρου 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 2016/1036 η οποία αφορά τον μη αμελητέο όγκο των εισαγωγών. Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις που τίθενται στη διάταξη αυτή είναι σωρευτικές, απέρριψε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως στο σύνολό του.

28 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Eurofer δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή είχε υπερβεί τα περιθώριο εκτιμήσεως που διέθετε στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036. Απέρριψε δε ως αβάσιμη την αιτίαση περί επιφανειακής και αποσπασματικής εξέτασης των εισαγωγών από τη Σερβία και, ως εκ τούτου, και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως στο σύνολό του.

29 Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036, η Eurofer είχε ενημερωθεί για τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό βάσει των οποίων επρόκειτο να διατυπωθεί εισήγηση για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά τις εισαγωγές από τη Σερβία χωρίς την επιβολή μέτρων, ότι είχε τη δυνατότητα να γνωστοποιήσει λυσιτελώς την άποψή της και ότι τα δικαιώματα άμυνας έγιναν εν προκειμένω σεβαστά. Εξάλλου, απέρριψε την επιχειρηματολογία της Eurofer περί δυνατότητας κατ' αναλογίαν εφαρμογής της νομολογίας από τον τομέα του δικαίου του ανταγωνισμού. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, όπως προέκυπτε από την εξέταση του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή είχε εξετάσει όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης υπόθεσης και, ως εκ τούτου, δεν είχε παραβιάσει την αρχή της χρηστής διοικήσεως. Κατά συνέπεια, απέρριψε τον τρίτο λόγο ακυρώσεως.

30 Κατόπιν αυτών, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Eurofer στο σύνολό της.

Τα αιτήματα των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου

31 Με την αίτηση αναιρέσεως, η Eurofer ζητεί από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

– να ακυρώσει το άρθρο 2 του επίδικου κανονισμού·

– επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, και

– να καταδικάσει την Επιτροπή και την HBIS Serbia στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας.

32 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει ως απαράδεκτη την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή·

– να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, και

– να καταδικάσει την Eurofer στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας.

33 Η HBIS Serbia ζητεί από το Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και

– να καταδικάσει την Eurofer στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η HBIS Serbia στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας.

34 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 2ας Σεπτεμβρίου 2020, Eurofer κατά Επιτροπής (C-226/20 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:669), έγινε δεκτό το αίτημα της Eurofer να διαφυλάξει το Δικαστήριο, έναντι της HBIS Serbia, την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Α.4 της αιτήσεως αναιρέσεως της Eurofer, οι οποίες αντιστοιχούν στις πληροφορίες που είχαν ήδη τύχει εμπιστευτικής μεταχείρισης στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και περιλαμβάνονται στο παράρτημα του δικογράφου της προσφυγής της Eurofer.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

35 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Eurofer προβάλλει τέσσερις λόγους. Ο πρώτος λόγος αφορά πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 2016/1036 υπό την έννοια ότι η Επιτροπή διαθέτει εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να θεωρήσει ότι εισαγωγές που αντιπροσωπεύουν μερίδιο αγοράς άνω του 1 % είναι «αμελητέες». Ο δεύτερος λόγος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την εκτίμηση ότι «ο όγκος των εισαγωγών» από τη Σερβία ήταν «αμελητέος» για τους σκοπούς του άρθρου 3, παράγραφος 4, του ως άνω κανονισμού. Ο τρίτος λόγος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά το συμπέρασμα ότι «δεν χρειάζεται να ληφθούν προστατευτικά μέτρα» για τους σκοπούς του άρθρου 9, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού. Ο τέταρτος λόγος αφορά πλάνη περί το δίκαιο καθόσον το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να κοινοποιήσει στην αναιρεσείουσα τα στοιχεία σχετικά με την υποτιμολόγηση και την πώληση σε χαμηλότερες τιμές.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

36 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Eurofer υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ερμηνεύοντας το άρθρο 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, και το άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 υπό την έννοια ότι η Επιτροπή διαθέτει εξουσία

εκτιμήσεως προκειμένου να θεωρήσει ότι εισαγωγές που αντιπροσωπεύουν μερίδιο αγοράς ανώτερο του 1 % είναι «αμελητέες» για τους σκοπούς του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κανονισμού αυτού. Ο λόγος αυτός βάλλει κατά των σκέψεων 67, 68, 73, 74, και 78 έως 80 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

37 Πρώτον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, η οποία απορρέει από την απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2017, Rusal Armenal κατά Συμβουλίου (T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, σκέψεις 101 έως 105), επιβεβαιώνει ότι υφίσταται «σχέση συμπληρωματικότητας» μεταξύ του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, και του άρθρου 5, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036. Επομένως, κατά την ορθή ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού, πρέπει να εφαρμοστεί το όριο του 1 %, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 7, του εν λόγω κανονισμού, ως δεσμευτικό όριο για την εκτίμηση του «αμελητέου» χαρακτήρα του όγκου των εισαγωγών, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού. Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται από την πρακτική που ακολουθεί η Επιτροπή με τις αποφάσεις της, στην οποία παραπέμπει μεταξύ άλλων το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 73 και 74 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, καθώς και από το επεξηγηματικό σημείωμα της Επιτροπής, της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, προς την Επιτροπή πρακτικών αντιντάμπινγκ (ad hoc ομάδα για την εφαρμογή) του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), όπως μνημονεύεται στη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το οποίο αποτελεί τη «βέλτιστη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης από την Επιτροπή».

38 Δεύτερον, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι, στις σκέψεις 65 έως 68 και 79 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέθεσε καμία πειστική αιτιολογία προς στήριξη της ερμηνείας που υιοθετεί. Κατά πρώτον, το γεγονός ότι το άρθρο 3, παράγραφος 4, δεν παραπέμπει ρητώς στο άρθρο 5 παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 δεν σημαίνει ότι οι διατάξεις αυτές δεν μπορούν να ερμηνευθούν συνδυαστικά. Κατά δεύτερον, το γεγονός ότι το άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού αυτού εφαρμόζεται στο στάδιο της έναρξης της έρευνας, ενώ το άρθρο 3, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού εφαρμόζεται στο στάδιο της ίδιας της έρευνας, δεν αποτελεί επαρκή λόγο για να αποκλειστεί η συνεκτική ερμηνεία των δύο αυτών διατάξεων. Είναι συναφώς λογικό οι ίδιοι κανόνες να εφαρμόζονται στα δύο αυτά στάδια της διαδικασίας, όπως ισχύει για άλλες διατάξεις του ίδιου κανονισμού. Κατά τρίτον, η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής δεν ασκεί επιρροή ως προς τον καθορισμό του κατά πόσον οι εισαγωγές από συγκεκριμένη χώρα υπερβαίνουν το όριο του 1 %, δεδομένου ότι το ερώτημα αυτό μπορεί να απαντηθεί μόνο θετικά ή αρνητικά. Κατά τέταρτον, τα παραδείγματα, σχετικά με εισαγωγές μεγαλύτερες του 1 %, στα οποία στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 79 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης δεν είναι κρίσιμα για την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 2016/1036.

39 Τρίτον, κατά την αναιρεσείουσα, η ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου είναι αντίθετη προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου, στο μέτρο που δημιουργεί επίσης αβεβαιότητα ως προς το αν το όριο του 3 %, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού αυτού, εφαρμόζεται κατά τρόπο ανάλογο στο στάδιο της έναρξης της έρευνας και στο στάδιο της ίδιας της έρευνας. Ομοίως, η ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία το άρθρο 5, παράγραφος 7, του εν λόγω κανονισμού μπορεί να παρέχει κατευθύνσεις για την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 4, χωρίς ωστόσο να θεωρείται ότι καθορίζει ένα δεσμευτικό όριο, ενέχει τον κίνδυνο πρόκλησης ανασφάλειας δικαίου και αποτελεί στοιχείο πολιτικής πίεσης στις υποθέσεις ντάμπινγκ. Σύμφωνα με την ερμηνεία αυτή, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως υποκείμενη σε επιφανειακό δικαστικό έλεγχο.

40 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο λόγος αυτός αναιρέσεως είναι αλυσιτελής και, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμος.

41 Η δε HBIS Serbia υποστηρίζει ότι είναι αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

42 Προκαταρκτικώς, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της Επιτροπής ότι ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως είναι αλυσιτελής. Πράγματι, μολονότι ο λόγος αυτός βάλλει, ειδικότερα, κατά των σκέψεων 67, 68, 73, 74 και 78 έως 80 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, από την επιχειρηματολογία που αναπτύσσει σχετικά η Eurofer προκύπτει σαφώς ότι επιδιώκει στην πραγματικότητα να αμφισβητήσει το σύνολο του σκεπτικού της απόφασης, με το οποίο το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, καθόσον αφορούσε την προϋπόθεση του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κανονισμού 2016/1036, σχετικά με τον αμελητέο χαρακτήρα του όγκου των εισαγωγών.

43 Επί της ουσίας, η Eurofer υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 4, και του άρθρου 5, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036, στο μέτρο που οι διατάξεις αυτές δεν παρέχουν στην Επιτροπή καμία εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να θεωρηθεί ότι οι εισαγωγές από τη Σερβία, καθόσον αντιπροσωπεύουν όγκο μεγαλύτερο του 1 %, είναι «αμελητέες», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του εν λόγω κανονισμού.

44 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι κατά το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 2016/1036, όταν διεξάγονται ταυτοχρόνως έρευνες αντιντάμπινγκ σε σχέση με τις εισαγωγές δεδομένου προϊόντος από περισσότερες της μίας χώρες, οι επιπτώσεις των εισαγωγών αυτών αξιολογούνται σωρευτικώς μόνον εφόσον διαπιστώνεται, αφενός, ότι το περιθώριο ντάμπινγκ που προκύπτει για τις εισαγωγές από κάθε χώρα ξεχωριστά υπερβαίνει το ελάχιστο όριο που ορίζεται από το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού και ο όγκος των εισαγωγών από κάθε χώρα ξεχωριστά δεν είναι αμελητέος και, αφετέρου, ότι η σωρευτική αξιολόγηση των επιπτώσεων των επίμαχων εισαγωγών είναι η ενδεδειγμένη, λαμβανομένων υπόψη των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εισαγόμενων προϊόντων, όπως επίσης των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εισαγόμενων προϊόντων και του ομοειδούς ενωσιακού προϊόντος.

45 Όπως ορθώς επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 2016/1036 προβλέπει κατ' ουσίαν τρεις προϋποθέσεις προκειμένου να χωρεί σωρευτική αξιολόγηση των εισαγωγών από περισσότερες της μίας χώρες που αποτελούν ταυτοχρόνως αντικείμενο ερευνών αντιντάμπινγκ, αρκεί δε να μην πληρούται μία από τις τρεις προϋποθέσεις για να αποκλειστεί η σωρευτική αξιολόγηση.

46 Στην προκειμένη περίπτωση, μόνον η δεύτερη από τις ως άνω προϋποθέσεις, ήτοι η σχετική με τον μη αμελητέο όγκο εισαγωγών, αποτελεί αντικείμενο αμφισβήτησης.

47 Πρώτον, από το γράμμα του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κανονισμού 2016/1036 προκύπτει ότι η διάταξη αυτή δεν παραπέμπει, όσον αφορά την εν λόγω προϋπόθεση, στο άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού αυτού ούτε σε κάποια άλλη διάταξή του.

48 Όπως ορθώς επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 63 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, αντιθέτως προς το πρώτο μέρος του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κανονισμού 2016/1036, το οποίο ορίζει την πρώτη προϋπόθεση σχετικά με το περιθώριο

ντάμπινγκ κατά τρόπο σαφή και διά παραπομπής στο ελάχιστο όριο του άρθρου 9, παράγραφος 3, το δεύτερο μέρος του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, δεν παραπέμπει σε άλλη διάταξη και επιτάσσει απλώς ότι ο όγκος των εισαγωγών από κάθε χώρα δεν πρέπει να είναι «αμελητέος», χωρίς να προσδιορίζει επακριβώς τον όρο αυτόν.

49 Επομένως, ελλείψει ρητής παραπομπής στο προβλεπόμενο στο άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 όριο του 1 %, ο νομοθέτης της Ένωσης δεν απαιτεί να εκτιμάται ο αμελητέος χαρακτήρας των εισαγωγών οπωσδήποτε υπό το πρίσμα του εν λόγω ορίου, στο πλαίσιο της δεύτερης προϋπόθεσης του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κανονισμού.

50 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 3, παράγραφος 4, και το άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 επιδιώκουν διαφορετικούς σκοπούς στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός.

51 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε, στη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι το άρθρο 5, παράγραφος 7, αφορά διαφορετικό στάδιο της έρευνας από εκείνο που διέπεται από το άρθρο 3, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού.

52 Πράγματι, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036, όταν δεν πληρούται το όριο του 1 % που προβλέπει η διάταξη αυτή, δεν κινείται καμία διαδικασία αντιντάμπινγκ. Επομένως, η διάταξη αυτή αφορά το στάδιο που προηγείται της έναρξης της έρευνας.

53 Αντιθέτως, το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 2016/1036 αφορά τις εισαγωγές που αποτελούν ήδη αντικείμενο έρευνας, κινηθείσας από την Επιτροπή κατόπιν της έναρξης της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.

54 Στο πλαίσιο αυτό, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 52 των προτάσεών του, μολονότι δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι το όριο του 1 % που προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 7, του ίδιου κανονισμού μπορεί να ληφθεί υπόψη ως ενδεικτικό όριο για την εξέταση του μη «αμελητέου» χαρακτήρα του όγκου των εισαγωγών που διαλαμβάνεται στο άρθρο 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κανονισμού 2016/1036, εντούτοις, το όριο αυτό δεν μπορεί να αποτελεί δεσμευτικό όριο, του οποίου η υπέρβαση συνεπάγεται υποχρεωτικά ότι ο όγκος των εισαγωγών από συγκεκριμένη τρίτη χώρα «δεν είναι αμελητέος», κατά την έννοια της τελευταίας διάταξης.

55 Τρίτον, η ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κανονισμού 2016/1036 την οποία προέκρινε το Γενικό Δικαστήριο είναι σύμφωνη με την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης από τη νομολογία του Δικαστηρίου στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής, ειδικότερα δε σε σχέση με μέτρα εμπορικής άμυνας. Η εξουσία αυτή απορρέει από την πολυπλοκότητα των οικονομικών και πολιτικών καταστάσεων που τα θεσμικά όργανα οφείλουν να εξετάζουν (πρβλ. απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία) και αφορά ιδίως τον προσδιορισμό της ύπαρξης ζημίας προκληθείσας στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης στο πλαίσιο διαδικασίας αντιντάμπινγκ (απόφαση της 10ης Ιουλίου 2019, Caviro Distillerie κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-345/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:589, σκέψη 15 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

56 Εν προκειμένω, όπως επισήμανε, κατ’ ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 51 των προτάσεών του, μολονότι το όριο του 1 % που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 δύναται να παρέχει κατευθύνσεις τις οποίες ο δικαστής της Ένωσης

μπορεί να λάβει υπόψη προκειμένου να ελέγξει τις εκτιμήσεις της Επιτροπής στο πλαίσιο του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κανονισμού, εντούτοις το όριο αυτό δεν μπορεί να αποτελεί δεσμευτικό όριο πέραν του οποίου η Επιτροπή δεν έχει τη δυνατότητα να διαπιστώσει, ανεξαρτήτως των περιστάσεων, ότι οι εισαγωγές για τις οποίες διεξάγεται έρευνα αντιντάμπινγκ είναι αμελητέες.

57 Μια τέτοια ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κανονισμού 2016/1036 θα είχε εν τέλει ως αποτέλεσμα το θεσμικό αυτό όργανο να στερείται την εξουσία εκτιμήσεως που του παρέχει η εν λόγω διάταξη για την αξιολόγηση του αμελητέου χαρακτήρα των εισαγωγών, στο πλαίσιο της σωρευτικής εκτιμήσεως των εισαγωγών ενός προϊόντος προερχομένου από διάφορες χώρες για τις οποίες διεξάγονται ταυτοχρόνως έρευνες αντιντάμπινγκ.

58 Επομένως, από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε στη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ότι το άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 μπορεί να παρέχει κατευθύνσεις όσον αφορά τον αμελητέο όγκο των εισαγωγών, χωρίς ωστόσο να μπορεί εξ αυτού να συναχθεί ότι, στο πλαίσιο του άρθρου 3, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, οι εισαγωγές από την οικεία χώρα, που αντιπροσωπεύουν μερίδιο αγοράς ανώτερο του 1 %, δεν μπορούν να θεωρηθούν αμελητέες.

59 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα που προέβαλε η Eurofer προς στήριξη του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως.

60 Κατ’ αρχάς, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κανονισμού 2016/1036 αντιβαίνει, κατ’ ουσίαν, στην προγενέστερη πρακτική λήψης αποφάσεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, αρκεί η επισήμανση ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, μια τέτοια πρακτική λήψης αποφάσεων δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την ερμηνεία διάταξης του εν λόγω κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2021, RFA International κατά Επιτροπής, C-56/19 P, EU:C:2021:102, σκέψη 79 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

61 Στη συνέχεια, όσον αφορά τη συμβατότητα της ερμηνείας αυτής προς το επεξηγηματικό σημείωμα που μνημονεύεται στη σκέψη 37 της παρούσας απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε στη σκέψη 77 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, η οποία δεν αμφισβητείται ειδικώς στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, ότι το σημείωμα αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «κατευθυντήριες γραμμές» από τις οποίες προκύπτει αυτοπεριορισμός της εξουσίας εκτιμήσεως της Επιτροπής.

62 Τέλος, τα επιχειρήματα περί του ότι η εν λόγω ερμηνεία αντιβαίνει στην αρχή της ασφάλειας δικαίου πρέπει επίσης να απορριφθούν.

63 Ειδικότερα, αφενός, λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων που εκτίθενται στις σκέψεις 50 έως 54 της παρούσας απόφασης, το επιχείρημα της Eurofer ότι η ίδια ερμηνεία θα οδηγούσε σε αβεβαιότητα ως προς την ερμηνεία των ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 δεν μπορεί να ευδοκιμήσει. Αφετέρου, όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 57 των προτάσεών του, η ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κανονισμού την οποία προκρίνει η Eurofer θα καθιστούσε άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας τη διάταξη αυτή, στο μέτρο που, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 7, του εν λόγω κανονισμού, δεν κινείται, κατ’ αρχήν, διαδικασία κατά χωρών των οποίων οι εισαγωγές αντιπροσωπεύουν μερίδιο αγοράς κατώτερο του 1 %.

64 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δεύτερου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

65 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Eurofer υποστηρίζει ότι η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι ο όγκος των εισαγωγών από τη Σερβία ήταν «αμελητέος» κατά το άρθρο 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κανονισμού 2016/1036 ενέχει πλάνη περί το δίκαιο. Ο λόγος αυτός βάλλει κατά των σκέψεων 81 έως 85 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και υποδιαιρείται σε τρία σκέλη.

66 Με το πρώτο σκέλος η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 81 έως 83 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, καθόσον έλαβε υπόψη στοιχεία σχετικά με τις τιμές κατά την εκτίμηση του «αμελητέου» χαρακτήρα του όγκου των εισαγωγών, ενώ έπρεπε να πραγματοποιηθεί ποσοτική μόνον εκτίμηση του όγκου αυτού.

67 Τα τρία στοιχεία που απαιτούνται για τη σωρευτική αξιολόγηση βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 2016/1036 ορθώς υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 50 και 51 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Το δεύτερο από τα εν λόγω στοιχεία αφορά τον όγκο των εισαγωγών, των οποίων ο «αμελητέος» χαρακτήρας, κατά την προσφεύγουσα, πρέπει να στηρίζεται στα μερίδια αγοράς και όχι στην τιμή εισαγωγής. Η τιμή εισαγωγής σχετίζεται με το τρίτο στοιχείο, ο δε κανονισμός διακρίνει σαφώς μεταξύ των δύο ως άνω πτυχών. Το Γενικό Δικαστήριο, όμως, συγχέει δύο διακριτές έννοιες και, κατά συνέπεια, στήριξε τη συλλογιστική του όσον αφορά τον αμελητέο χαρακτήρα του όγκου των εισαγωγών σε μη ουσιώδες στοιχείο.

68 Με το δεύτερο σκέλος του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως, το οποίο προβάλλεται επικουρικώς, η Eurofer υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, το Γενικό Δικαστήριο δεν εφάρμοσε ορθώς τα κριτήρια τα οποία εκθέτει στη σκέψη 82 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, βάσει των οποίων μπορεί να εκτιμηθεί ο αμελητέος χαρακτήρας. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή, αγνοώντας στην ανάλυσή της την υποτιμολόγηση και την πώληση σε χαμηλότερες τιμές, δεν έλαβε υπόψη όλα τα κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία, όπως απαιτεί το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2016/1036. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, στη σκέψη 83 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, σε πλάνη περί το δίκαιο επικυρώνοντας την προσέγγιση της Επιτροπής.

69 Με το τρίτο σκέλος του ίδιου λόγου αναιρέσεως, η Eurofer υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης, στις σκέψεις 83 και 85 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία, καθόσον συνήγαγε ότι οι μέσες τιμές που συνδέονται με όγκο αντιστοιχούντα σε μικρό μερίδιο αγοράς θεμελίωναν τη διαπίστωση περί αμελητέου χαρακτήρα του όγκου των επίμαχων εισαγωγών. Η Eurofer αναγνωρίζει ότι η μέση τιμή των εισαγωγών από τη Σερβία ήταν υψηλότερη από τη μέση τιμή των εισαγωγών από άλλες χώρες. Ωστόσο, από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν στη δικογραφία προκύπτει σαφώς ότι η μέση τιμή του μοναδικού Σέρβου παραγωγού είναι στην πράξη ίδια με εκείνη που εφαρμόζουν δύο από τους άλλους εξαγωγείς έναντι των οποίων η Επιτροπή επέβαλε δασμούς αντιντάμπινγκ.

70 Η Επιτροπή εκτιμά ότι ο υπό κρίση λόγος αναιρέσεως είναι αλυσιτελής και ότι, εν πάση περιπτώσει, καθένα από τα τρία σκέλη του είναι αβάσιμο. Κατά την άποψη της Επιτροπής, το τρίτο σκέλος είναι κατά τα λοιπά εν μέρει απαράδεκτο.

71 Η HBIS Serbia υποστηρίζει ότι ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

72 Διαπιστώνεται ότι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, ο υπό κρίση λόγος αναιρέσεως είναι αλυσιτελής.

73 Συγκεκριμένα, ο λόγος αυτός βάλλει κατά των σκέψεων 81 έως 84 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

74 Στη σκέψη 81 της απόφασης αυτής, το Γενικό Δικαστήριο απεφάνθη ότι ορθώς η Επιτροπή θεώρησε, στην αιτιολογική σκέψη 248 του επίδικου κανονισμού, ότι το γεγονός ότι οι μέσες τιμές πώλησης από τη Σερβία κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας ήταν σημαντικά υψηλότερες από τις μέσες τιμές πώλησης των τεσσάρων άλλων χωρών επιβεβαιώνει την άποψη ότι τόσο μικρός όγκος εισαγωγών δεν μπορεί να ζημιώσει τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής.

75 Βεβαίως, στη σκέψη 82 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το ζήτημα του αμελητέου χαρακτήρα του όγκου των εισαγωγών, στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κανονισμού 2016/1036, δεν περιορίζεται απλώς στην εξέταση της ποσότητας του όγκου αυτού, αλλά εκτείνεται στην εξέταση της ποιότητάς του, δηλαδή στα λοιπά στοιχεία που είναι ενδεικτικά των αποτελεσμάτων που μπορεί να επιφέρει ο συγκεκριμένος όγκος, όπως οι τιμές που συνδέονται με τις εισαγωγές.

76 Εντούτοις, όπως προκύπτει ιδίως από τη σκέψη 69 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, στην αιτιολογική σκέψη 232 του επίδικου κανονισμού η Επιτροπή διαπίστωσε κατ' ουσίαν ότι ο όγκος των εισαγωγών από τη Σερβία κρίθηκε αμελητέος, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 2016/1036, στο μέτρο που, αφενός, ο όγκος αυτός ήταν πολύ κοντά στο όριο του 1 % που προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού, κάτω από το οποίο η Επιτροπή δεν κινεί έρευνα, και, αφετέρου, ήταν σημαντικά χαμηλότερος από τον όγκο των εισαγωγών από καθεμιά από τις άλλες τέσσερις, κρίσιμες εν προκειμένω, χώρες.

77 Ως εκ τούτου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι, όπως υποστηρίζει η Eurofer, η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 81 έως 84 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, σχετικά με την ανάλυση των τιμών που συνδέονται με τις επίμαχες εισαγωγές, ενέχει ένα ή πλείονα νομικά σφάλματα, τα σφάλματα αυτά δεν κλονίζουν τη διαπίστωση που εκτίθεται στις σκέψεις 70 και 80 της απόφασης αυτής, ότι δηλαδή η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον θεώρησε, εν προκειμένω, ότι ο όγκος των εισαγωγών από τη Σερβία παρέμενε αμελητέος για τους σκοπούς του άρθρου 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 2016/1036.

78 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής και ως προς τα τρία σκέλη του.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

79 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η Eurofer υποστηρίζει ότι, στις σκέψεις 109, 114, 120 και 121 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο καθόσον επικύρωσε το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι, εν προκειμένω, «δεν χρειάζεται να ληφθούν προστατευτικά μέτρα», κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036. Ο λόγος αυτός αναιρέσεως υποδιαιρείται σε δύο σκέλη.

80 Με το πρώτο σκέλος, η Eurofer υποστηρίζει ότι, στη σκέψη 114 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι δεν απαιτείται πάντοτε λεπτομερής ανάλυση του ζητήματος της ύπαρξης ντάμπινγκ, βάσει του άρθρου 2 του κανονισμού 2016/1036, και της ύπαρξης ζημίας, βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού αυτού, καθώς και ότι η περάτωση μιας έρευνας ή μιας διαδικασίας μπορεί να υπαγορευθεί, μεταξύ άλλων, αποκλειστικώς από το περιθώριο ντάμπινγκ ή από τον όγκο των εισαγωγών.

81 Η Eurofer ισχυρίζεται ότι, μολονότι το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036 δεν διευκρινίζει τις περιστάσεις υπό τις οποίες «δεν χρειάζεται να ληφθούν προστατευτικά μέτρα», η αιτιολογική σκέψη 16 του κανονισμού αυτού περιέχει σαφείς κατευθύνσεις, καθόσον αναφέρει ότι οι διαδικασίες πρέπει να περατώνονται «όταν το ντάμπινγκ είναι ασήμαντο ή όταν η ζημία είναι αμελητέα». Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο κακώς κατέληξε στο συμπέρασμα, στη σκέψη 114 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι δεν απαιτείται αξιολόγηση της ενδεχόμενης ύπαρξης σημαντικής ζημίας.

82 Το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 2016/1036 δεν ασκεί συναφώς επιρροή, στο μέτρο που προβλέπει δύο «όρια ασφαλείας» κάτω από τα οποία, κατ' αρχήν, πληρούνται οι δύο προϋποθέσεις που εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 16 του κανονισμού. Εν προκειμένω, όμως, οι εισαγωγές από τη Σερβία υπερβαίνουν τα όρια αυτά. Κατά συνέπεια, η μόνη βάση δυνάμει της οποίας η Επιτροπή μπορούσε να συναγάγει ότι δεν ήταν χρήσιμη η λήψη προστατευτικών μέτρων ήταν η διαπίστωση του αμελητέου χαρακτήρα της ζημίας που προκλήθηκε από τις εισαγωγές από τη Σερβία, πράγμα που απαιτούσε από την Επιτροπή να εξακριβώσει αν οι εισαγωγές αυτές μπορούσαν να συμβάλουν στην πρόκληση σημαντικής ζημίας, λαμβανομένων υπόψη των κρίσιμων στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 3 του κανονισμού 2016/1036.

83 Με το δεύτερο σκέλος, η Eurofer υποστηρίζει ότι, στις σκέψεις 115 έως 121 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε υπερβεί το περιθώριο εκτιμήσεως που διέθετε στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036. Κατά την Eurofer, ούτε ο όγκος των εισαγωγών από τη Σερβία ούτε οι μέσες τιμές πώλησης μπορούσαν, ελλείψει άλλων στοιχείων, να δικαιολογήσουν τα συμπεράσματα της Επιτροπής.

84 Συγκεκριμένα, δεν ήταν δυνατό να θεωρηθεί άνευ ετέρου ότι ο όγκος των εισαγωγών από τη Σερβία που υπερέβαινε το όριο του 1 % του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 2016/1036, ερμηνευόμενου υπό το πρίσμα του άρθρου 5, παράγραφος 7, του κανονισμού αυτού, δεν προκαλεί καμία ζημία. Όσον αφορά τη χρήση των μέσων τιμών των εισαγωγών, η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη όχι μόνον τις τιμές αυτές, αλλά και τις τιμές που εφάρμοζαν εξαγωγείς των άλλων τεσσάρων χωρών, καθώς και τα επίπεδα υποτιμολόγησης και πωλήσεων σε χαμηλότερες τιμές. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη κρίσιμα στοιχεία κατά

πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Στην εκτίμηση της Επιτροπής δεν ελήφθη υπόψη το υψηλό περιθώριο ντάμπινγκ των εισαγωγών από τη Σερβία, ενώ το στοιχείο αυτό ήταν προδήλως κρίσιμο για τον προσδιορισμό των επιζήμιων συνεπειών των εν λόγω εισαγωγών, όπως προκύπτει από το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού.

85 Η Επιτροπή φρονεί ότι ο υπό κρίση λόγος αναιρέσεως είναι εν μέρει απαράδεκτος και, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμος.

86 Η HBIS Serbia υποστηρίζει ότι ο συγκεκριμένος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

87 Με το πρώτο σκέλος του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως, η Eurofer υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, στη σκέψη 114 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι δεν απαιτείται πάντοτε λεπτομερής ανάλυση του ζητήματος της ύπαρξης ζημίας και ότι η περάτωση μιας έρευνας ή μιας διαδικασίας μπορεί να υπαγορευθεί, μεταξύ άλλων, αποκλειστικώς από το περιθώριο ντάμπινγκ ή από τον όγκο των εισαγωγών.

88 Συναφώς, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036, αν δεν χρειάζεται να ληφθούν προστατευτικά μέτρα, η έρευνα ή η διαδικασία περατώνεται. Από την αιτιολογική σκέψη 16 του κανονισμού προκύπτει ότι οι έρευνες ή οι διαδικασίες πρέπει να περατώνονται όταν το περιθώριο ντάμπινγκ είναι ασήμαντο ή όταν η ζημία είναι αμελητέα.

89 Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 2016/1036 προβλέπει μεταξύ άλλων ότι, για τις διαδικασίες που κινούνται βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 9, του κανονισμού, η ζημία θεωρείται κατά κανόνα αμελητέα εφόσον διαπιστώνεται ότι οι επίμαχες εισαγωγές αντιπροσωπεύουν ποσοστό κατώτερο αυτού που ορίζεται στο άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού, ήτοι μερίδιο αγοράς κατώτερο του 1 %.

90 Όπως όμως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 100 των προτάσεών του, το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 2016/1036 δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εμποδίζει την Επιτροπή να θεωρήσει αμελητέα τη ζημία που προκαλείται από εισαγωγές όταν, όπως εν προκειμένω, ο όγκος τους υπερβαίνει ελάχιστα το εν λόγω όριο.

91 Πράγματι, από τη χρήση του επιρρηματικού προσδιορισμού «κατά κανόνα» προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να αφήσει στην Επιτροπή ορισμένο περιθώριο εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση του αμελητέου χαρακτήρα της πιθανής ζημίας που δύναται να προκληθεί από εισαγωγές.

92 Η ερμηνεία αυτή είναι σύμφωνη με την εξουσία εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, η οποία εκτείνεται, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 55 της παρούσας απόφασης, στον προσδιορισμό της ύπαρξης ζημίας που προκλήθηκε στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής στο πλαίσιο διαδικασίας αντιντάμπινγκ.

93 Επομένως, η Επιτροπή βασίμως δύναται να θεωρήσει ότι κανένα προστατευτικό μέτρο δεν είναι αναγκαίο, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036, όταν διαπιστώνει ότι οι εισαγωγές τις οποίες αφορά η έρευνα υπερβαίνουν το όριο του 1 % κάτω από

το οποίο η ζημία που προκαλείται από αυτές τις εισαγωγές από τρίτη χώρα θεωρείται κατά κανόνα αμελητέα, εφόσον οι επίμαχες εισαγωγές είναι πολύ κοντά στο ως άνω όριο και εφόσον η Επιτροπή διαθέτει άλλα στοιχεία που επιβεβαιώνουν τον αμελητέο χαρακτήρα τους.

94 Υπό τις συνθήκες αυτές, το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή της παρέχει τη δυνατότητα να περατώσει την έρευνα αποκλειστικώς βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036, χωρίς να απαιτείται να καθορίσει αν οι ίδιες εισαγωγές είναι ικανές να προκαλέσουν σημαντική ζημία υπό το πρίσμα των στοιχείων που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού αυτού.

95 Κατόπιν των ανωτέρω, το πρώτο σκέλος του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

96 Με το δεύτερο σκέλος του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως, η Eurofer υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, στις σκέψεις 115 έως 121 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, καθόσον επικύρωσε τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι κανένα προστατευτικό μέτρο δεν ήταν αναγκαίο εν προκειμένω.

97 Προκαταρκτικώς, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της Επιτροπής ότι το σκέλος αυτό είναι απαράδεκτο στο μέτρο που αφορά αποκλειστικώς την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς να προσδιορίζεται καμία πλάνη περί το δίκαιο. Ειδικότερα, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 105 των προτάσεών του, στις σκέψεις 115 έως 121 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, κατά των οποίων βάλλει το σκέλος αυτό, το Γενικό Δικαστήριο διατύπωσε νομικές εκτιμήσεις, τα δε επιχειρήματα που προέβαλε η Eurofer στρέφονται κατ' αυτών συγκεκριμένα.

98 Κατ' αρχάς, όσον αφορά το επιχείρημα της Eurofer ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν υπερέβη το περιθώριο εκτιμήσεως που διέθετε στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036, επισημαίνεται ότι το επιχείρημα αυτό πρέπει να θεωρηθεί αβάσιμο για τους ίδιους λόγους με εκείνους που παρατίθενται στις σκέψεις 91 έως 94 της παρούσας απόφασης.

99 Στη συνέχεια, όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από το ότι, σε περίπτωση που δεν ληφθεί υπόψη το φερόμενο ως υψηλό περιθώριο ντάμπινγκ των εισαγωγών από τη Σερβία, το συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με τη μη αναγκαιότητα λήψης προστατευτικών μέτρων ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, επισημαίνεται ότι, όπως ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 110 και 111 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036 καταλείπει ορισμένο περιθώριο εκτιμήσεως στην Επιτροπή, χωρίς να διευκρινίζει περαιτέρω τις περιστάσεις υπό τις οποίες η Επιτροπή μπορεί να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν απαιτούνται προστατευτικά μέτρα.

100 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν προκύπτει ότι το περιθώριο ντάμπινγκ αποτελεί κρίσιμο στοιχείο το οποίο η Επιτροπή όφειλε οπωσδήποτε να λάβει υπόψη για να καταλήξει στο ότι δεν ήταν αναγκαία η λήψη προστατευτικών μέτρων.

101 Εν πάση περιπτώσει, διαπιστώνεται ότι, προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της, η Eurofer ισχυρίζεται μόνον ότι, δεδομένου του επίμαχου περιθωρίου ντάμπινγκ, είναι «απίθανο» η επίπτωση των επίμαχων εισαγωγών να είναι αμελητέα και δεν προσκομίζει κανένα συγκεκριμένο και ακριβές στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναχθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να κρίνει ότι η συλλογιστική της Επιτροπής ενείχε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

102 Τέλος, όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 109 των προτάσεών του, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της στοιχεία σχετικά με τις υποτιμολογήσεις και τις πωλήσεις σε χαμηλότερες τιμές των σερβικών προϊόντων, στο μέτρο που το επιχείρημα αυτό ισοδυναμεί με απαίτηση, αντιθέτως προς όσα διαπιστώθηκαν στη σκέψη 94 της παρούσας απόφασης, να προβαίνει η Επιτροπή σε λεπτομερή εξακρίβωση της ύπαρξης ζημίας προτού μπορέσει να περατώσει την έρευνα σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036.

103 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο και, κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του τέταρτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

104 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η Eurofer υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να κοινοποιήσει τα στοιχεία σχετικά με την υποτιμολόγηση και την πώληση σε χαμηλότερες τιμές που αφορούσαν τον Σέρβο εξαγωγέα. Αυτός ο λόγος αναιρέσεως βάλλει κατά των σκέψεων 135 έως 137, 141 έως 146 και 148 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και υποδιαιρείται σε τρία σκέλη.

105 Με το πρώτο σκέλος, η Eurofer υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι δεν προσβλήθηκαν τα δικαιώματα άμυνάς της.

106 Ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας δεν περιορίζεται στη γνώση των πληροφοριών επί των οποίων η Επιτροπή θεμελιώνει την επιχειρηματολογία της, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036, αλλά εκτείνεται και στην πρόσβαση σε άλλα κρίσιμα στοιχεία του φακέλου της Επιτροπής. Εν προκειμένω, τα στοιχεία σχετικά με την υποτιμολόγηση και την πώληση σε χαμηλότερες τιμές αποτελούσαν πληροφορίες, αφενός μεν, ουσιώδεις, από τις οποίες μπορούσε να αποδειχθεί η επίπτωση των επίμαχων εισαγωγών, αφετέρου δε αναγκαίες, προκειμένου να μπορέσει η Eurofer να γνωστοποιήσει τη θέση της όσον αφορά το ζήτημα αν οι εισαγωγές αυτές προκάλεσαν ζημία στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής και αν η διαπίστωση της Επιτροπής ως προς τον αμελητέο χαρακτήρα της εν λόγω επίπτωσης ήταν ορθή.

107 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως, η Eurofer προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε, στη σκέψη 142 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ η Eurofer δεν μπορεί να επικαλεστεί, υπό την ιδιότητά της ως εκπροσώπου του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, τις απαιτήσεις που απορρέουν από τα δικαιώματα άμυνας. Το συμπέρασμα αυτό δεν στηρίζεται σε καμία νομική βάση και δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στη νομολογία του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου.

108 Με το τρίτο σκέλος του ίδιου λόγου αναιρέσεως, η Eurofer υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε, στη σκέψη 146 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η Επιτροπή δεν παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως που κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε περίπτωση που γίνει δεκτός ο δεύτερος ή ο τρίτος λόγος αναιρέσεως, θα πρέπει επίσης να γίνουν δεκτά τα επιχειρήματα της Eurofer σχετικά με την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.

Επιπλέον, η Eurofer φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στη σκέψη 148 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, διότι δεν διέταξε την Επιτροπή να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την υποτιμολόγηση και την πώληση σε χαμηλότερες τιμές.

109 Η Επιτροπή και η HBIS Serbia υποστηρίζουν ότι ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως είναι εν μέρει αβάσιμος και εν μέρει αλυσιτελής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

110 Κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 20 του κανονισμού 2016/1036, τα μέρη που μνημονεύονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, στα οποία συγκαταλέγεται και μια αντιπροσωπευτική ένωση όπως η Eurofer, δύνανται να ζητούν την τελική αποκάλυψη των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού επί τη βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί εισήγηση για την περάτωση έρευνας ή διαδικασίας χωρίς την επιβολή μέτρων.

111 Διαπιστώνεται ότι τα τρία σκέλη του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως στηρίζονται στην παραδοχή ότι τα στοιχεία υποτιμολόγησης και πώλησης σε χαμηλότερες τιμές αποτελούσαν στοιχεία τα οποία η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη κατά την εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α′, και του άρθρου 5, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036.

112 Όπως όμως προκύπτει από την εξέταση του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν έσφαλε όταν έκρινε ότι ορθώς η Επιτροπή αποφάσισε να περατώσει τη διαδικασία όσον αφορά τις εισαγωγές από τη Σερβία βάσει μόνον του όγκου των εισαγωγών και των στοιχείων που αφορούσαν τις μέσες τιμές πώλησης, χωρίς μάλιστα να αναλύσει τα στοιχεία σχετικά με την υποτιμολόγηση και την πώληση σε χαμηλότερες τιμές.

113 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 137 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036, η Eurofer ενημερώθηκε για τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό επί τη βάσει των οποίων επρόκειτο να διατυπωθεί εισήγηση για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά τις εισαγωγές από τη Σερβία, χωρίς την επιβολή μέτρων, ότι είχε τη δυνατότητα να γνωστοποιήσει λυσιτελώς την άποψή της και ότι τα δικαιώματα άμυνας έγιναν εν προκειμένω σεβαστά.

114 Για τους ίδιους λόγους, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 146 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η Επιτροπή είχε εξετάσει όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης υπόθεσης και ότι, ως εκ τούτου, δεν είχε παραβιάσει την αρχή της χρηστής διοικήσεως. Ομοίως, η Eurofer δεν μπορεί να αντλήσει επιχείρημα από το ότι, στη σκέψη 148 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το αίτημά της να προσκομίσει τα στοιχεία σχετικά με τα περιθώρια υποτιμολόγησης και πώλησης σε χαμηλότερες τιμές για τη Δημοκρατία της Σερβίας.

115 Υπό τις συνθήκες αυτές, χωρίς να είναι αναγκαίο να κριθεί κατά πόσον, όσον αφορά τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας στις διαδικασίες έρευνας αντιντάμπινγκ, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ της Eurofer και των επιχειρήσεων που διατρέχουν τον κίνδυνο να τους επιβληθεί κύρωση ή δασμός αντιντάμπινγκ, ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

116 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, καθότι κανένας από τους λόγους της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως δεν έγινε δεκτός, η αίτηση αυτή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν τα επιχειρήματα της Επιτροπής σχετικά με το απαράδεκτο της πρωτοδίκως ασκηθείσας προσφυγής.

Επί των δικαστικών εξόδων

117 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων. Το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ορίζει ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

118 Δεδομένου ότι η Επιτροπή και η HBIS Serbia ζήτησαν να καταδικαστεί η Eurofer στα δικαστικά έξοδα και αυτή ηττήθηκε, η Eurofer πρέπει να φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή και η HBIS Serbia.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Η Eurofer, Association européenne de l'Acier, AISBL φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade.

(υπογραφές)